

AZ ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (második tanács)

2006. június 13. *

A T-153/03. sz. ügyben,

az **Inex SA** (székhelye: Bavegem [Belgium], képviseli: T. van Innis ügyvéd)

felperesnek

a **Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM)** (képviselek kezdetben: U. Pfléghar és G. Schneider, később G. Schneider és A. Folliard-Monguiral, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen,

a másik fél az OHIM fellebbezési tanácsa előtti eljárásban, beavatkozó az Elsőfokú Bíróság előtti eljárásban:

* Az eljárás nyelve: angol.

a **Robert Wiseman & Sons Ltd** (székhelye: Glasgow [Egyesült Királyság], képviseli: A. Roughton barrister),

a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) második fellebbezési tanácsa által 2003. február 4-én az Inex SA és a Robert Wiseman & Sons Ltd közötti felszólalási eljárás ügyében hozott határozata (R 106/2001-2. sz. ügy) ellen benyújtott keresete tárgyában,

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁGA (második tanács),

tagjai: J. Pirrung, A. W. H. Meij és I. Pelikánová bírák,

hivatalvezető: C. Kristensen tanácsos,

tekintettel az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2003. április 18-án benyújtott keresetlevélre,

tekintettel a beavatkozónak, illetve az OHIM-nak az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2003. szeptember 4-én, illetve szeptember 12-én benyújtott válaszbeadványaira,

a 2005. szeptember 7-i tárgyalást követően,

meghozta a következő

Ítéletet

A jogvita előzményei

- 1 1996. április 1-jén a beavatkozó a közösségi védjegyről szóló, 1993. december 20-i 40/94/EK módosított tanácsi rendelet (HL 199. L 11., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 146. o.) alapján közösségi védjegybejelentést nyújtott be a Belső Piaci Harmonizációs Hivatalhoz (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM).
- 2 A lajstromoztatni kívánt védjegy az alábbi ábrás megjelölés volt:

- 3 A bejelentést a védjegyekkel ellátható termékek és szolgáltatások nemzetközi osztályozására vonatkozó, 1957. június 15-én hozott, felülvizsgált és módosított Nizzai Megállapodás szerinti 29., 32. és 39. osztályba tartozó áruk és szolgáltatások vonatkozásában tették, az alábbi leírással:

- 29. osztály: „Tej, tejes italok, tejtermékek, tejszín és joghurt”;

 - 32. osztály: „Sörök; ásványvizek, szénsavas vizek és egyéb alkoholmentes italok; gyümölcsitalok és gyümölcslevek; szörpök és egyéb, italok készítéséhez való készítmények”;

 - 39. osztály: „Áru felvétele, elosztása és közúti szállítása”.
- 4 A védjegybejelentés a *Közösségi Védjegyértesítő* 1997. október 27-i, 25/97. számában került meghirdetésre.
- 5 1998. január 22-én a felperes a 40/94 rendelet 42. cikke alapján felszólalást nyújtott be e közösségi védjegy lajstromozása ellen, a 40/94 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontjára hivatkozva.
- 6 A felszólaló a Benelux államokban a Nizzai Megállapodás szerinti 29. és 30. osztályba tartozó áruk tekintetében 1995. október 17-én az 580 538-as számon lajstromozott alábbi korábbi ábrás védjegyre alapozta felszólalását:

- 7 A felszólalás a korábbi védjeggyel megjelölt áruk egy részét, a „tej és tejtermékeket” érintette, és a bejelentett védjegy árujegyzékében szereplő „tej, tejes italok és tejtermékek” ellen irányult. A beavatkozó észrevételeire adott válaszában a felperes pontosítja, hogy a felszólalás a védjegybejelentésben megjelölt valamennyi 29. osztályba tartozó áru ellen irányult, beleértve a „tejszínt és joghurtot” is.
- 8 2000. november 29-i határozatával a felszólalási osztály elutasította a felszólalást azzal az indokkal, hogy az ütköző megjelölések kellően eltérőek ahhoz, hogy ne vezessenek összetéveszthetőséghez.
- 9 2001. január 22-én a felperes a 40/94 rendelet 57–62. cikke alapján fellebbezést nyújtott be az OHIM-nál a felszólalási osztály határozata ellen.
- 10 2003. február 4-i határozatában (a továbbiakban: megtámadott határozat) az OHIM második fellebbezési tanácsa elutasította a fellebbezést. A fellebbezési tanács rámutatott arra, hogy a szóban forgó védjegyek között erőteljes vizuális különbségek vannak. Mindazonáltal megállapította, hogy az ütköző védjegyek fogalmi hasonlóságot mutatnak, amennyiben mindkettő egy tehén képét idézi fel. Ugyanakkor mivel e hasonlóság a szóban forgó termékek kevésbé megkülönböztető elemét érinti, a fellebbezési tanács ezt nem tartotta elegendőnek az összetéveszthetőség megállapításához. Így, annak ellenére, hogy a két védjegy azonos árukat jelöl, a fellebbezési tanács kimondta, hogy nem áll fenn az összetévesztés veszélye.

A felek kérelmei

- 11 A felperes keresetében azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:
- helyezze hatályon kívül a megtámadott határozatot;
 - az OHIM-ot kötelezze a költségek viselésére.
- 12 Az OHIM azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:
- utasítsa el a keresetet;
 - a felperest kötelezze a költségek viselésére.
- 13 A beavatkozó azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:
- utasítsa el a keresetet;
 - a felperest kötelezze a beavatkozó részéről felmerült költségek viselésére.

Indokolás

- 14 A felperes egyetlen jogalapra, a 40/94 rendelet 8. cikke (1) bekezdése b) pontjának megsértésére hivatkozik.

A felek érvei

- 15 A felperes azt állítja, hogy a fellebbezési tanács nem vette tekintetbe a védjegyek hasonlósága és az áruk, valamint szolgáltatások hasonlósága közötti kölcsönös függés szabályát, amely a Bíróság C-39/97. sz. Canon-ügyben 1998. szeptember 29-én hozott ítéletéből (EBHT 1998., I-5507. o.) és a C-342/97. sz., Lloyd Schuhfabrik Meyer ügyben 1999. június 22-én hozott ítéletéből (EBHT 1999., I-3819. o.) következik, és amelynek értelmében a megjelölt áruk vagy szolgáltatások kisebb mértékű hasonlóságát ellensúlyozhatja a védjegyek közötti hasonlóság magasabb foka, és fordítva.
- 16 Továbbá a fellebbezési tanács nem vette tekintetbe azt a szabályt, amelynek értelmében az ütköző megjelölések hasonlóságának átfogó mérlegelésénél az általuk keltett együttes benyomást kell alapul venni, különösen a megkülönböztető és domináns jegyeik, valamint azon körülmény figyelembevételével, hogy az átlagos fogyasztónak ritkán adódik arra lehetősége, hogy a különböző védjegyeket közvetlenül összehasonlítsa, így kénytelen az azokról alkotott tökéletlen emlékképre hagyatkozni. A felperes szerint a fellebbezési tanácsnak meg kellett volna állapítania, hogy az ütköző megjelölések közötti összetéveszthetőséget fokozza az a tény, hogy az érintett árukat a nagyközönségnek szánják.
- 17 A felperes továbbá arra hivatkozik, hogy a fellebbezési tanács ellentmondott saját magának, amikor egyrészt megállapította, hogy a tehénbőrt ábrázoló bejelentett védjegy megjelenése megegyezik a korábbi védjegy domináns elemével, másrészt

hogya a szóban forgó védjegyek jelentős vizuális különbségeket mutatnak. A felperes álláspontja szerint a fellebbezési tanácsnak meg kellett volna állapítania a két védjegy közötti vizuális hasonlóságot, tekintve, hogy az egyiket kizárólag a másik domináns eleme alkotja.

- 18 A felperes végül azt állítja, hogy a korábbi védjegy domináns eleme szükségképpen megkülönböztető jellegű azon ténynél fogva, hogy kizárólag ez alkotja az egyik védjegyet. E tekintetben a Benelux államokban a korábbi védjegy domináns eleme megkülönböztető jellegű, mivel ezekben az országokban kizárólag a felperes csomagolásán szerepel fekete-fehér tehénbőrt megjelenítő ábra mint domináns elem. Az Elsőfokú Bíróság írásbeli kérdéseire adott válaszában, majd a tárgyaláson a felperes kifejtette, hogy a beavatkozó fél nem vitatta, hogy a Benelux államokban a korábbi védjegy az egyetlen, amelynek domináns eleme a tehénbőr-ábrázolás, és ezzel hallgatólagosan elismerte, hogy ezen elem megkülönböztető jellegű. Az Elsőfokú Bíróság sérti a „diszpozitivitás elvét”, amennyiben kétségbe vonja ezt a megállapítást. A felperes hangsúlyozza, hogy védjegyének domináns eleme csakis megkülönböztető jellegű lehet, tekintettel arra, hogy a piacon erőteljes a verseny.
- 19 Az OHIM és a beavatkozó vitatja a felperes érvelését.

Az Elsőfokú Bíróság álláspontja

- 20 A 40/94 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmében a korábbi védjegy jogosultjának felszólalása alapján a megjelölés nem részesülhet védjegyoltalomban, ha azt azon a területen, ahol a korábbi védjegy oltalom alatt áll, a fogyasztók összetéveszthetik a korábbi védjeggel való azonossága vagy hasonlósága, valamint

az érintett áruk, illetve szolgáltatások azonossága vagy hasonlósága miatt; az összetéveszthetőség magában foglalja azt az esetet is, ha a fogyasztók a megjelölést gondolati képzettársítás (asszociáció) útján kapcsolhatják a korábbi védjegyhez. Egyébiránt a 40/94 rendelet 8. cikke (2) bekezdése a) pontjának ii) alpontja értelmében „korábbi védjegynek” az olyan, valamely tagállamban lajstromozott védjegyet kell tekinteni, amelynek bejelentési napja korábbi, mint a közösségi védjegybejelentés bejelentési napja.

- 21 Az állandó ítélkezési gyakorlat értelmében összetéveszthetőséget okozhat az, ha a közönség azt hiheti, hogy a szóban forgó áruk vagy szolgáltatások ugyanattól a vállalkozástól vagy adott esetben gazdaságilag egymással kapcsolatban álló vállalkozásoktól származnak (lásd az Elsőfokú Bíróság T-6/01. sz., Matratzen Concord kontra OHIM – Hukla Germany [MATRATZEN] ügyben 2002. október 23-án hozott ítéletének [EBHT 2002., II-4335. o.] 23. pontját és a T-129/01. sz., Alejandro kontra OHIM – Anheuser-Busch [BUDMEN] ügyben 2003. július 3-án hozott ítéletének [EBHT 2003., II-2251. o.] 37. pontját).
- 22 Az összetéveszthetőséget átfogóan, a szóban forgó megjelöléseknek, illetőleg áruknak vagy szolgáltatásoknak az érintett vásárlóközönség általi észlelése szerint, valamint az adott esetet jellemző tényezők figyelembevételével kell megítélni (lásd az Elsőfokú Bíróság T-185/02. sz., Ruiz-Picasso és társai kontra OHIM – DaimlerChrysler [PICARO] ügyben 2004. június 22-én hozott ítéletének [EBHT 2004., II-1739. o.] 50. pontját).
- 23 Az összetéveszthetőség átfogó értékelése számos tényezőtől függ, különösen a védjegy piaci ismertségétől, továbbá a védjegy és a megjelölés közötti, valamint a velük megjelölt áruk és szolgáltatások közötti hasonlóság mértékétől. Ez az átfogó értékelés bizonyos kölcsönös függőséget tételez fel a figyelembe vett tényezők között, így a megjelölt áruk vagy szolgáltatások kisebb mértékű hasonlóságát ellensúlyozhatja a védjegyek közötti hasonlóság magasabb foka, és fordítva (lásd a fent hivatkozott Canon-ítélet 17. pontját és a Lloyd Schuhfabrik Meyer ügyben hozott, fent hivatkozott ítélet 19. pontját).

- 24 Végül az összetéveszthetőség átfogó értékelésénél meghatározó szerepet játszik, hogy a védjegyet hogyan érzékeli a szóban forgó áruk vagy szolgáltatások átlagos fogyasztója. A fogyasztó rendszerint egészében érzékeli a védjegyet, és nem vizsgálja egyenként annak részleteit (lásd a Bíróság C-251/95. sz. SABEL-ügyben 1997. november 11-én hozott ítéletének [EBHT 1997., I-6191. o.] 23. pontját és a Lloyd Schuhfabrik Meyer ügyben hozott, fent hivatkozott ítélet 25. pontját). Ezen átfogó értékelés során az érintett áruk fogyasztóiról általában feltételezni kell, hogy szokásosan tájékozott, ésszerűen figyelmes és körültekintő átlagfogyasztók. Tekintettel kell lenni arra is, hogy az átlagfogyasztó figyelme a kérdéses áruk vagy szolgáltatások kategóriájától függően változó lehet (lásd a Lloyd Schuhfabrik Meyer ügyben hozott, fent hivatkozott ítélet 26. pontját).
- 25 Jelen ügyben a felek nem vitatják a szóban forgó védjegyek által megjelölt áruk hasonlóságát. Csupán az a kérdés, hogy a fellebbezési tanács helyesen állapította-e meg, hogy a szóban forgó védjegyek kellően eltérőek ahhoz, hogy ne vezessenek összetéveszthetőséghez.

A megjelölések hasonlóságáról

- 26 Az összetéveszthetőség átfogó mérlegelésénél az ütköző megjelölések vizuális, hangzásbeli és fogalmi hasonlósága tekintetében a megjelölések által keltett együttes benyomást kell alapul venni, különös tekintettel a megkülönböztető és domináns jegyeikre (lásd az Elsőfokú Bíróság T-292/01. sz., Phillips-Van Heusen kontra OHIM – Pash Textilvertrieb und Einzelhandel [BASS] ügyben 2003. október 14-én hozott ítéletének [EBHT 2003., II-4335. o.] 47. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

- 27 Egyébiránt az állandó ítélkezési gyakorlatból következik, hogy egy összetett védjegyet abban az esetben lehet valamely másik védjeggyel hasonlónak tekinteni, amely azonos az összetett védjeggyel, illetve amely hasonlít az összetett védjegy egy vagy több összetevőjére, ha ez az összetevő az összetett védjegy által keltett benyomás domináns eleme. Ez az eset akkor áll fenn, amikor az összetevő önmagában válik az érintett vásárlóközönség emlékezetében őrzött kép domináns elemévé, oly módon, hogy a védjegy többi összetevője elhanyagolható a védjegy által keltett összbenyomás tekintetében (lásd a fent hivatkozott MATRATZEN-ítélet 33. pontját és az Elsőfokú Bíróság T-359/02. sz., Chum kontra OHIM – Star TV [STAR TV] ügyben 2005. május 4-én hozott ítéletének [EBHT 2005., II-1515. o.] 44. pontját). Ez nem jelenti azt, hogy ez a megközelítés kizárólag az összetett védjegy egyetlen összetevőjét veszi tekintetbe, és azt hasonlítja össze a másik védjeggyel. Épp ellenkezőleg: ilyen összehasonlítás során a szóban forgó védjegyek mindegyikét összességében kell vizsgálni (lásd a fent hivatkozott MATRATZEN-ítélet 34. pontját).
- 28 Jelen ügyben az ütköző védjegyek közül az egyik egyetlen elemből áll, amely, tekintettel az általa megjelölt árukra, tehát bőr megjelenítéseként érzékelhető, míg a másik – ábrás és szóelemekből álló – összetett védjegy. A korábbi védjegy ábrás elemei: egy, a csomagolást beborító fekete-fehér tehénbőr, a doboz alján található stilizált gyógynövény és a doboz felső részén lévő tanya és kis piros pajta, továbbá a doboz aljához közel lévő szabványszerű vonalkód. A korábbi védjegy szóelemei az alábbi szavak: „inex”, „halfvolle melk” és az „UHT – e 1L” rövidítés.
- 29 Vagyis mivel jelen ügyben az ütköző védjegyek hangzásbeli hasonlósága nem képezi vita tárgyát, kizárólag a vizuális és fogalmi hasonlóságot kell vizsgálni.

– A vizuális hasonlóságról

- 30 Mindenekelőtt azt kell megállapítani, hogy a tehénbőrként érzékelhető motívum alkotja-e a bejelentett védjegy egyetlen elemét.
- 31 A korábbi védjegy esetében a tehénbőr motívum teljes egészében befedi az áru csomagolását, és a védjegy által keltett összbenyomás meghatározó eleme, amint azt a fellebbezési tanács a megtámadott határozat 21. pontjában megállapította. E motívum a korábbi védjegy figyelemfelkeltő eleme.
- 32 E vonatkozásban semmiképpen nem elfogadható az OHIM érve, miszerint a tehénbőrmotívum csekély megkülönböztető képessége folytán e motívumot nem lehet domináns elemnek tekinteni. Noha az állandó ítélkezési gyakorlat értelmében általában a célközönség az összetett védjegy részét képező leíró elemet nem tekinti a védjegy által keltett összbenyomás megkülönböztető és domináns elemének (lásd az Elsőfokú Bíróság fent hivatkozott BUDMEN-ítéletének 53. pontját, valamint a T-117/03–T-119/03. sz. és a T-171/03. sz., New Look kontra OHIM – Naulover [NLSPORT, NLJEANS, NLACTIVE és NLCollection] ügyekben 2004. október 6-án hozott ítéletének [EBHT 2004., II-3471. o.] 34. pontját), az összetett védjegy valamely elemének csekély megkülönböztető képességéből még nem következik szükségszerűen, hogy ez az elem nem lehet domináns, amennyiben, például a megjelölésen belüli helyzete vagy mérete következtében, alkalmas arra, hogy a fogyasztó észlelje és megjegyyezze (ebben az értelemben lásd az Elsőfokú Bíróság T-115/02. sz., AVEX kontra OHIM – Ahlers [a] ügyben 2004. július 13-án hozott ítéletének [EBHT 2004., II-2907. o.] 20. pontját).
- 33 Ugyanakkor meg kell állapítani, hogy mivel az összetéveszthetőség átfogó mérlegelésénél az ütköző megjelölések vizuális, hangzásbeli és fogalmi hasonlósága tekintetében a megjelölések által keltett együttes benyomást kell alapul venni,

különösen tekintettel a megkülönböztető és domináns jegyekre, a védjegyek közötti hasonlóság megállapításához nem elegendő, hogy az összetett megjelölésnek a vizuális összbenyomásban feltűnő eleme és a másik megjelölés egyetlen eleme azonos vagy hasonló legyen. Ugyanakkor a hasonlóság fennállását kell megállapítani, amikor az összetett védjegy keltette összbenyomást a védjegy egyik összetevője határozza meg, oly módon, hogy az érintett vásárlóközönség emlékezetében őrzött kép szempontjából a védjegy többi összetevője elhanyagolható a megjelölt árukkal vagy szolgáltatásokkal kapcsolatban.

- 34 Jelen ügyben meg kell állapítani, hogy a tehénbőr-motívum – noha a korábbi védjegy által keltett vizuális benyomás feltűnő eleme – csupán csekély megkülönböztető képességgel rendelkezik.
- 35 Valamely védjegy alkotóeleme megkülönböztető képességének meghatározása érdekében, átfogóan meg kell vizsgálni, hogy ez az alkotóelem többé-kevésbé azonosítani tudja-e azon árukat és szolgáltatásokat, amelyek vonatkozásában a védjegyet lajstromozták – a védjegy igazolja, hogy azok valamely adott vállalkozástól származnak –, tehát megkülönbözteti őket más vállalkozások áruitól vagy szolgáltatásaitól. E mérlegelés során figyelembe kell venni nevezetesen a védjegy önmagában rejlő tulajdonságait, ideértve azt a tényt, hogy a lajstromoztatni kívánt áruk és szolgáltatások tekintetében tartalmaz-e leíró elemet, vagy sem (e tekintetben lásd a Lloyd Schuhfabrik Meyer ügyben hozott, fent hivatkozott ítélet 22. és 23. pontját).
- 36 Márpedig jelen ügyben meg kell állapítani, hogy az érintett áruk vonatkozásában a tehénbőr-motívumot nem lehet úgy tekinteni, mint amely nem bír kifejezett megkülönböztető képességgel, lévén ez az elem erőteljesen utal a szóban forgó árukra. Ez a motívum ténylegesen egy tehén – vagyis egy közismerten tejet adó állat – képére utal, és csekély mértékben képzelet szülte elem a tej és tejtermékek leírásának vonatkozásában.

- 37 E tekintetben el kell utasítani a felperes azon érvét, miszerint a Benelux államokban a korábbi védjegy ezen eleme megkülönböztető jellegű, minthogy ezekben az országokban ez az egyetlen védjegy, amely domináns elemeként fekete-fehér tehénbőrt jelenít meg. Ez a körülmény ugyanis nem képes módosítani a fenti pontban foglalt azon megállapítást, miszerint a tehénbőrmotívum megkülönböztető képessége csekély. Egyébiránt amennyiben ezen érv annak alátámasztására irányul, hogy a korábbi védjegy tehénbőrmotívuma kifejezett megkülönböztető képességgel rendelkezik a Benelux államokban megszerzett állítólagos közismertsége folytán, az Elsőfokú Bíróság megállapítja, hogy a felperes nem nyújtott be bizonyítékot annak igazolására, hogy a szóban forgó védjegy valóban közismertségnek örvend a vásárlóközönség körében.
- 38 El kell utasítani továbbá a felperes azon érvét is, amely szerint a tehénbőrmotívum megkülönböztető képességének kétségbe vonása sérti a „diszpozitivitás elvét”. Abból, hogy a beavatkozó nem vitatta azt a megállapítást, hogy a Benelux államokban a korábbi védjegy az egyetlen, amely ezt a motívumot domináns módon jeleníti meg, még nem következik, hogy a beavatkozó elismerné, hogy ez az elem kifejezetten megkülönböztető jellegű lenne. Ugyanis, amint az az előző pontban megállapításra került, a felperes által hivatkozott azon körülmény, miszerint a Benelux államokban a korábbi védjegy az egyetlen, amely ezt a motívumot domináns módon jeleníti meg, önmagában még egyáltalában nem képes jelentős megkülönböztető képességet kölcsönözni ennek az elemnek.
- 39 A felperes azon érvének sem lehet helyt adni, amely szerint védjegyének tehénbőrmotívuma megkülönböztető jellegű azon ténynél fogva, hogy a szóban forgó áruk piacán erőteljes a verseny. A felperes semmilyen bizonyítékot nem mutat be, amelyből megállapítható lenne, hogy ez a körülmény önmagában képes lenne különösen jelentős megkülönböztető képességet kölcsönözni a korábbi védjegy tehénbőr-ábrázolásának.
- 40 Végezetül pedig – amennyiben a felperes azt kívánja bemutatni, hogy a korábbi védjegy tehénbőrmotívuma megkülönböztető képességgel rendelkezik, tekintve,

hogy a bejelentett védjegynek, amely kizárólag ebből a motívumból áll, az OHIM engedélyezte a lajstromozását – meg kell jegyezni, hogy senki sem vitatta, hogy a szóban forgó védjegyek rendelkeznek a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmében vett megkülönböztető képességgel, és ennél fogva lajstromozhatók. Jelen ügyben a szóban forgó megjelölések megkülönböztető képességének vizsgálata nem a lajstromozhatóságot feltétlen kizáró okok mérlegelésének, hanem az összetéveszthetőség átfogó értékelésének keretén belül történik. Amint azt az OHIM helyesen megjegyzi, annak meghatározása céljából, hogy az érintett vásárlóközönség körében az egészségükben vizsgált ütköző védjegyek között fennáll-e az összetévesztés veszélye, nem azt kell megállapítani, hogy a tehénbőrmotívumok rendelkeznek-e egyáltalán megkülönböztető képességgel, hanem a motívumoknak a szóban forgó árukhoz viszonyított megkülönböztető képességét kell vizsgálni.

- 41 Az ütköző védjegyek vizuális összehasonlítása azt mutatja, hogy a védjegyek által keltett összbenyomás jelentős mértékben eltér. Ugyanis míg a bejelentett védjegy kizárólag egyetlen, a megjelölt árukra tekintettel tehénbőrként észlelhető ábrázolásból áll, addig a korábbi védjegy – amint azt az OHIM is megjegyzi – a tehénbőr megjelenítésén kívül még több más ábrás és szóelemből áll, amelyek jelentős mértékben alakítják a megjelölés által keltett összbenyomást. Ezek között ki kell emelni főként a papírdoboz alján található stilizált gyógynövényt, a doboz felső részén elhelyezkedő kis piros pajtás tanya képét, valamint az „inex” szóelemet. Ahogyan azt az OHIM megállapítja, ezen utóbbi elem nyilvánvaló jelentéssel nem rendelkező szó, amely jelentősebb megkülönböztető képességgel rendelkezik, mint a tehénbőrmotívum. Mivel a korábbi védjegy által keltett összbenyomásban meghatározó módon szerepel az „inex” szóelem, jelenléte nem teszi lehetővé annak megállapítását, hogy a korábbi védjegy tehénbőrmotívuma önmagában képes lenne arra, hogy domináns helyet foglaljon el a védjegyről alkotott képben, amelyet a vásárlóközönség őriz emlékezetében.

- 42 Egyébiránt meg kell állapítani, hogy a védjegybejelentés tárgyát képező motívumot a korábbi védjegyben szereplő tehénbőrmotívumtól eltérő rajz alkotja. A megtámadott

határozatból is következik, hogy a bejelentett védjegy nem teljesen egyértelműen tehénbőr-ábrázolás, hiszen a fellebbezési tanács úgy ítélte meg, hogy azt a fogyasztók a védjegy által megjelölt áruk miatt fogják tehénbőrként észlelni.

- 43 Ugyanezen oknál fogva el kell utasítani a felperes azon érvét, amely szerint az OHIM ellentmondott saját magának, amikor egyrészt megállapította, hogy a védjegy, amely ellen a felszólalás irányult, megegyezik a korábbi védjegy domináns elemével, másrészt hogy a szóban forgó védjegyek jelentős különbségeket mutatnak. Egyrészt – amint az az előző pontban megállapításra került – a megtámadott határozat nem állapítja meg a bejelentett védjegy motívuma és a korábbi védjegy motívuma közötti azonosságot. Másrészt – amint az a fenti 33. pontban megállapításra került – mivel az összetéveszthetőség átfogó mérlegelésénél az ütköző megjelölések vizuális, hangzásbeli és fogalmi hasonlósága tekintetében az ezek által keltett együttes benyomást kell alapul venni, különös tekintettel a megkülönböztető és domináns jegyeikre, a védjegyek közötti hasonlóság megállapításához nem elegendő az, hogy az összetett megjelölésnek a vizuális összbenyomásban feltűnő eleme és a másik megjelölés egyetlen eleme azonos vagy hasonló legyen.
- 44 Következésképpen meg kell állapítani, hogy a fellebbezési tanács nem követett el hibát, amikor megállapította, hogy a szóban forgó védjegyek jelentős vizuális különbségeket mutatnak.

– A fogalmi hasonlóságról

- 45 Ki kell jelenteni, hogy – amint azt a fellebbezési tanács is megállapította – a szóban forgó védjegyek között fogalmi hasonlóság áll fenn azon ténynél fogva, hogy

mindkettő a tehén képét idézi fel, amely állat arról ismert, hogy tejet ad. Ugyanakkor azt is meg kell állapítani – amint azt a fenti 36. pontban foglaltak szerint az Elsőfokú Bíróság kimondta –, hogy ez a kép, a szóban forgó árukra tekintettel, csupán csekély megkülönböztető képességgel rendelkezik. Márpedig amennyiben a korábbi védjegy nem örvend különös ismertségnek a vásárlóközönség körében, és kevés, képzelet szülte elemet felmutató képből testesül meg, a védjegyek közötti egyszerű hasonlóság nem elegendő az összetéveszthetőség létrejöttéhez (lásd a fent hivatkozott SABEL-ítélet 25. pontját).

- 46 Következésképpen a fellebbezési tanács helyesen állapította meg, hogy az ütköző védjegyek közötti fogalmi hasonlóság a jelen ügyben nem vezethet összetéveszthetőséghez.

Az összetéveszthetőség átfogó értékelése

- 47 A fentiekből következik, hogy noha a tehénbőrmotívum feltűnő a korábbi védjegy által keltett vizuális és fogalmi benyomásban, egyrészt az ütköző megjelölések közötti jelentős vizuális különbségek, másrészt az adott ügyben szereplő tehénbőrmotívum csekély megkülönböztető képessége nem vezethet az ütköző védjegyek közötti összetéveszthetőséghez.

- 48 Egyébiránt meg kell jegyezni, hogy a fellebbezési tanács nem mulasztotta el tekintetbe venni az egyes tényezők közötti kölcsönös függőséget. Hiszen sem a szóban forgó védjegyek közötti jelentős vizuális különbségek megléte, sem a tehénbőr-motívum – jelen ügyre jellemző – csekély megkülönböztető képessége nem képes az áruk azonosságának ellensúlyozására.

- 49 Ezenkívül el kell utasítani a felperes azon érvét, amely szerint a fellebbezési tanácsnak meg kellett volna állapítania, hogy az összetéveszthetőséget fokozza az a tény, hogy a szóban forgó árukat a nagyközönségnek szánják. Az a körülmény, hogy a fogyasztók figyelmi szintje relatíve alacsonyabb, még nem teszi lehetővé, hogy – a szóban forgó védjegyek közötti elegendő hasonlóság hiányában és az érintett árukra tekintettel – az összetéveszthetőség megállapítható legyen.
- 50 Következésképpen meg kell állapítani, hogy a fellebbezési tanács nem követett el hibát, amikor úgy ítélte meg, hogy az ütköző megjelölések átfogó értékelése nem mutatta ki az összetéveszthetőséget.
- 51 A fentiekből következően a keresetet el kell utasítani.

A költségekről

- 52 Az eljárási szabályzat 87. cikkének 2. §-a alapján az Elsőfokú Bíróság a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. Mivel a felperes pervesztes lett, az OHIM és a beavatkozó kérelmének megfelelően kötelezni kell a költségek viselésére.

A fenti indokok alapján

AZ ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG (második tanács)

a következőképpen határozott:

- 1) Az Elsőfokú Bíróság a keresetet elutasítja.**
- 2) Az Elsőfokú Bíróság a felperest kötelezi a költségek viselésére.**

Pirrung

Meij

Pelikánová

Kihirdetve Luxembourgban, a 2006. június 13-i nyilvános ülésen.

E. Coulon

hivatalvezető

J. Pirrung

elnök